

Képeslap Szabadkáról a hiányzó SZÍNHÁZZAL aláírták... :

Láttam magam, ahogy ajkamon
kattan kétszáz éves ódon lakat.
Beszélni...nem...nem...nem...!
ORDÍTANI akarsz, ezért ajkad húsa
forró cafat.

De immár üvölthetem embernek,
szélnék, hogy TŐLEM már
megbocsájtást sem kérnek.
Így hát ballagok egy táska
szénnel,
és remélem, hogy simogató,
időnként kegyelem nélkül
odacsapó karom most már
kígyóként is fáradva marom.
Nem maradt testemből málna,
mérgezett álmaim maradnak csak állva.
Acélízű szétrepedt húsomat ízlelgetem,
és TUDOM, hogy a nevemet sem
mondhatják el.
És akik így félnek, az ugató jószágok
térdéig sem érnek!
Meboldogult Édesapám!
Nem a Te műved, nemzésed
omlott reád.
Egyszerűen ez lett a vége.
Önmagamat hibás áruvá téve,
elvész a titok és a pengeségem.
Szájharmonikáztam, sárkányt üldöztem,
időnként szívemet fecskendőre cseréltem,
a műveimben lelkemből festettem.
Már látni vélem, hogy kik jönnek
messziről szembe, csupa kemény csontú,
megtört, ólomtól rángatózó,
hazug szótól hánykolódó,
rágalmaktól szárnyat bontó,
köteleken rángatózók.
44-et és 41-et szívükbe varrta
az Isten: nem várni! vállra a nyereg!
S ordítom, mert látni vélem,
hogy mennyire kevés és piciny

a sereg...
 És mögöttem? Csupa rothadt tákolmány,
 középszerű,
 Jézus ajándékát meglopó boszorkák,
 nevükkel és belükkel köpködő
 kisbetűs fiúcskák,
 csaholó nyelvű légpuskák,
 elárulják a HAT OSZLOPOT,
 vágyuk eltaposni, máglyára dobni,
 gyávaságból visszatolni....
 Ez bizony nem '56 hava, és nem
 Budapestet égető ruszki baka!
 A dátum 2011, és minő véletlen
 egybeesést hozott, ez írásban
 már egyszer említett, rágalmaktól

szárnyat bontó,
 nem csak EGY,
 de több lélek!
 Október van! Szabadka!
 Ruszók helyett a koraszülött gyermek
 magyar Bajtársait akasztja.
 Lehet, hogy végre sikerül nektek.
 Most röhögök, mert az utolsó hóhérok
 TI LESZTEK.
 Helyszín: SZÍNHÁZ.
 Aláírók: volt szeretők és kollégák.
 Áldozat: egy 60 és egy 40 éves férfi.
 Bűnük: Délvidéken a nemzetet szolgálták,
 és SZÍNHÁZUKAT ÁLMODTÁK.

2011. 11. 11. Szabadka

Palics III., 2011

ÉDESANYA, du. fél 3 körül elmentem

találkára...éjféltre, kérlek,
vesd meg ágyam...

Ha majd eljön értem,
mosolyog majd és szép lesz.
Fehér mezítelen képen,
ódon, tapintható téren,
átnyújtom majd hosszú,
remegő kézzel térdem.
Fehér gömbölyű keblekkel nézel
és én csak remélem, hogy tét lesz vérem.
Átütő kék szemeddel végzel
egy véletlennek nem mondható léttel.

Angyalaim csókjait érzem,
kellemes melegség,
patakban folyik a vérem,
és majd ott, azon az álmaimból
kitépett téren, sétapálcád, cilindered
eldobva összerosod könnyeddel, félve,
állandóan mérgeket verejtékező vétkem.

Megcsókolván összecsukló térdem,
drága Zentám ezüst kövén nem koppan
a léptem.
Hátrahagyom sok szeretőm, mert régen
cserbenhagyott a vadászterőm.
Elhagyom ezt az átvert MAGYAR földet,
lecserélem, elvetélten, meggyötörten,
más élje majd meg, ha szentül
VISSZATÉRHET...

2011. április 15-16.

Szuboticán rekedt 2011-es honvéd

És most engedd meg,
orrod beverem,

mert fiúból férfi lett,
kinek minden hazug árnyra
köpni kell.

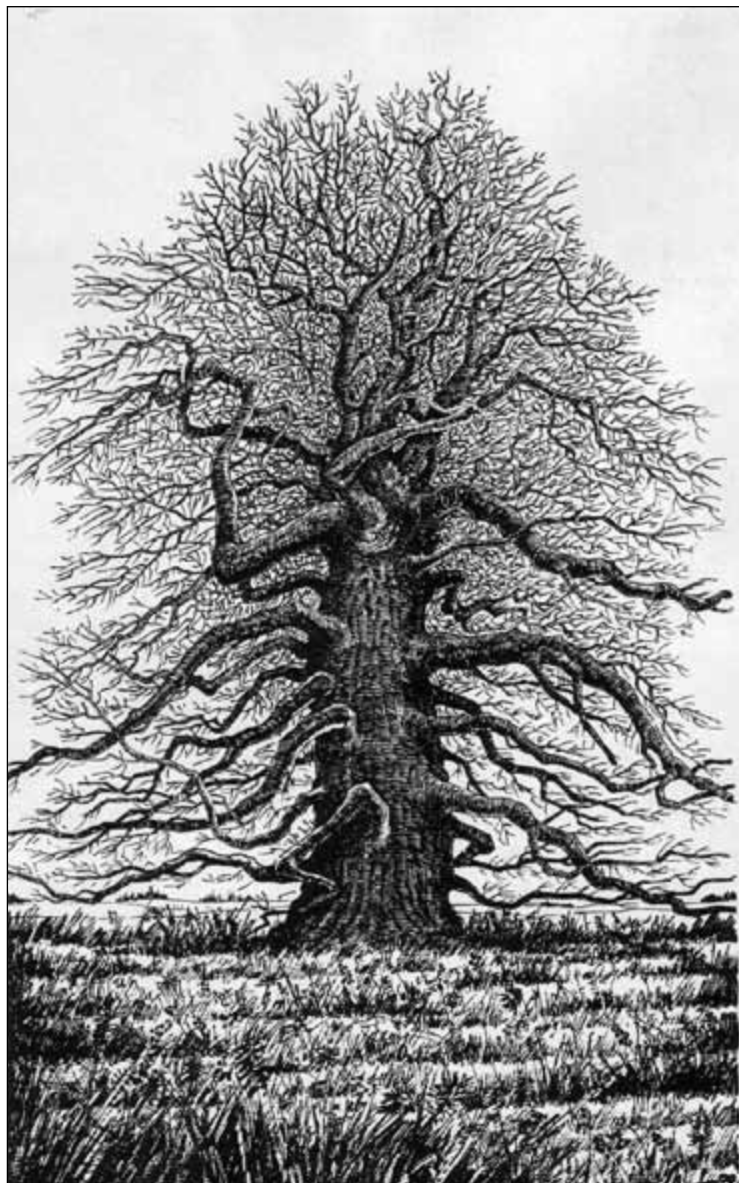
Én már nem játszok kicsit
és vadat,
tudjátok meg, a zsebemben
a kezem ökölben marad,
s ha ez így megy tovább,
bácskai megerőszakolt leány
egy ócska újsághír lesz,
s te majd mész tovább...tovább...
Mint akinek még tompa fény sincs szemében.
Csak közöny, mit üdvözölsz keleten,
a magyar szókincset elveted
és én dühöngök-nevetek,
mert csonka létedet szereted.
Engem meg apám úgy nevelt,
hogy puska tus nélkül
nem fegyver,
sajnos fejetekben 80 évesen
mást nem lelt,
ezért Isten az utolsó napon
rávert.

De míg én élek, ne feledd,
tunyult világod, mint az ember,
ki már ketyere, ócskapiacon
standra állított remete,

neved magyar, de lereszelt,
akár a torzsa,
ropogsz ma vagy holnap,
hálószobád a hitetlen közöny,
csak ontja a semmitmondó
csonka rögöt,

magyar léted lomha és
tompá...lesz halálod, te
tévét bámuló narrátor.
Ezért értsd meg,
életed kétely,
Véred meg Mindent Fertőző
Métely...

2010. december 27.

Árpád-fa, 1999